

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (apeliacinių skundų kolegija) SPRENDIMAS
2014 m. gegužės 22 d.

Byla T-406/12 P

BG
prieš
Europos ombudsmeną

„Apeliacinis skundas — Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Drausminės priemonės — Nušalinimo nuo pareigų neprarandant teisių į pensiją nuobauda — Nacionaliniame teisme pradėtas ikiteisminis tyrimas priimant sprendimą nušalinti nuo pareigų — Vienodas požiūris — Draudimas atleisti iš darbo motinystės atostogų laikotarpiu“

Dalykas: Apeliacinis skundas dėl 2012 m. liepos 17 d. Europos Sąjungos tarnautojų teismo (antroji kolegija) sprendimo *BG / Ombudsmenas* (F-54/11) panaikinimo.

Sprendimas: Atmesti apeliacinį skundą. BG padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Europos ombudsmeno bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidos.

Santrauka

1. Pareigūnų ieškiniai — Išankstinis administracinis skundas — Skundo ir ieškinio atitiktis — Dalyko ir pagrindo sutapimas — Pagrindai ir argumentai, nenurodyti skunde, bet glaudžiai su juo susiję — Priimtinumai — Pagrindas dėl turinio arba formos teisėtumo — Sąlyga, kurios nepakanka priimtinumui konstatuoti (Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsniai)

2. Pareigūnų ieškiniai — Išankstinis administracinis skundas — Skundo ir ieškinio atitiktis — Dalyko ir pagrindo sutapimas — Pagrindai ir argumentai, kurie nenurodyti skunde, bet kuriais ginčijamas atsakyme į skundą išdėstytų motyvų pagrįstumas — Priimtinumai (Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsniai)

3. Pareigūnai — Drausminės priemonės — Nuobauda — Proporcingumo principas — Sąvoka — Paskyrimų tarnybos diskrecija — Teisminė kontrolė — Ribos (Pareigūnų tarnybos nuostatų 86 straipsnis)

4. Pareigūnai — Drausminės priemonės — Nuobauda — Lengvinanti aplinkybė — Neteisėto akto arba elgesio recidyvo nebuvimas — Netaikymas (Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnio h punktas)

1. Pareigūnų ieškiniuose Sąjungos teisme pateikti reikalavimai gali apimti tik skunde nurodytuosius, paremtus tais pačiais pagrindais, tačiau šie reikalavimai Sąjungos teisme gali būti išdėstyti išsamiau, pateikiant pagrindus ir argumentus, kurie nebūtinai buvo nurodyti skunde, tačiau yra glaudžiai su juo susiję.

Siekdamas įvertinti, ar reikalavimai pagrįsti tuo pačiu pagrindu kaip nurodytieji skunde, Sąjungos teismas negali remtis vien aplinkybe, kad pagrindas pateiktas tik siekiant ginčyti skundžiamo akto turinio arba formos teisėtumą.

Priešingai aiškinant ieškinio ir skundo atitikties taisyklę ieškovas galėtų Sąjungos teisme pirmą kartą remtis pagrindu, kuris niekaip nesusijęs su nurodytaisiais skunde, jeigu šie pagrindai visi kartu susiję arba su nagrinėjamo akto turinio, arba formos teisėtumu. Šiomis aplinkybėmis paskyrimų tarnyba, nagrinėdama skundą, žinotų tik dalį administracijai pateiktų kaltinimų. Kadangi ši tarnyba negalėtų pakankamai tiksliai susipažinti su suinteresuotojo asmens reikalavimais ir prašymais, ji negalėtų siekti draugiškai išspręsti ginčą.

Be to, tai, kad pagrindais, pateiktais ieškinyje ir skunde, siekiama ginčyti akto turinio arba formos teisėtumą, savaime negali reikšti, kad šie pagrindai gali būti laikomi glaudžiai susijusiais. Turinio ir formos teisėtumo sąvokos yra pernelyg plačios ir abstrakčios atsižvelgiant į konkretų nagrinėjamo reikalavimo dalyką, kad būtų nustatyta, jog tarp pagrindų, susijusių tik su viena arba tik su kita sąvoka, gali būti toks ryšys.

(žr. 31 ir 33–35 punktus)

Nuoroda:

Bendrojo Teismo praktika: 2013 m. spalio 25 d. Sprendimo *Komisija / Moschonaki*, T-476/11 P, 73, 75, 77–79 punktai ir juose nurodyta teismų praktika.

2. Jei skundą pateikęs asmuo žino jo nenaudai priimto akto motyvus iš atsakymo į jo skundą arba jei šio atsakymo motyvais iš esmės pakeisti arba papildyti šiame akte pateikti motyvai, bet kuris pirmą kartą nagrinėjant ieškinį pateiktas pagrindas, kuriuo siekiama ginčyti atsakyme į skundą pateiktų motyvų pagrįstumą, turi būti laikomas priimtiniu, nes tokiais atvejais suinteresuotasis asmuo negalėjo tiksliai ir galutinai susipažinti su jo nenaudai priimto akto motyvais.

Tačiau ši skundo ir ieškinio atitikties taisyklės išimtis turi būti aiškinama siaurai.

Ji netaikoma, jei atsakymu į skundą iš esmės nekeičiami ir nepapildomi ginčijamo sprendimo pirminiai motyvai, apie kuriuos suinteresuotasis asmuo sužinojo iš atsakymo į jo skundą, bet yra informacijos, nesusijusios su motyvais, kuriais aiškiai būtų pateisinamas ginčijamas sprendimas.

Darant prielaidą, kad suinteresuotajam asmeniui minėta informacija buvo pranešta atsakyme į skundą, jis turėjo pateikti papildomą skundą tam, kad sužinotų apie nagrinėjamos informacijos tikrumą ir būklę ir gautų patikslinimų apie ją, užuot tiesiogiai kreipėsis į Sąjungos teismą.

(žr. 40–42 punktus)

Nuoroda:

Bendrojo Teismo praktika: 1998 m. gegužės 28 d. Sprendimo *W / Komisija*, T-78/96 ir T-170/96, Rink. VT p. I-A-239 ir II-745, 73 ir 74 punktai; minėto Sprendimo *Komisija / Moschonaki* 86 punktas.

3. Siekdamas įvertinti drausminės nuobaudos proporcingumą faktinių aplinkybių, kuriomis remiamasi, sunkumui, Sąjungos teismas turi atsižvelgti į tai, kad nuobaudos nustatymas yra pagrįstas bendru paskyrimų tarnybos visų konkrečių faktų ir kiekvieno individualaus atvejo aplinkybių įvertinimu, prisimindamas, jog Pareigūnų tarnybos nuostatuose nenumatyta joks nustatytas ryšys tarp juose įtvirtintų nuobaudų ir pareigūnų padarytų pažeidimų skirtingų kategorijų ir nepatikslinkama, kiek turi būti atsižvelgiama į atsakomybę sunkinančių bei lengvinančių aplinkybių buvimą skiriant nuobaudą. Todėl pirmosios instancijos teismo vertinimas ribojamas klausimo, ar pakymų tarnybos atsakomybę sunkinančių bei lengvinančių aplinkybių vertinimas buvo atliktas proporcingai, turint galvoje, kad atlikdamas savo vertinimą šis teismas negali pakeisti paskyrimų tarnybos, kalbant apie vertinamuosius jos sprendimus šiuo klausimu.

(žr. 64 punktą)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 2002 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Onidi / Komisija*, T-197/00, Rink. VT p. I-A-69 ir II-325, 142 punktas ir jame nurodyta teismų praktika.

4. Nors pakartotiniu neteisingu pareigūno elgesiu galima pateisinti griežtesnę drausminę nuobaudą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 10 straipsnio h punktą, recidyvo nebuvimas negali būti laikomas lengvinančia aplinkybe, nes iš principo pareigūnas privalo susilaikyti nuo bet kokių veiksmų ar elgesio, kuris galėtų pakenkti jo užimamų pareigų pagarbumui.

(žr. 75 punktą)